

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mundus Aspectabilis Philosophice Consideratus

Falck, Joseph

Augustae Vindelicorum, 1740

§. II. De Mundi Ætate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95848](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95848)

id in illis regionibus non miratur Theodoretus qu. 72. in Exodum, *Nam incunte Vere, ait ille, prata florent, & segetes fluctuant, & fructum arbores emittunt.* Hinc Levit. 23. dicitur: *Feretis manipulos spicarum, primitias messis vestrae.* Et hæc oblatio fiebat in Paschate tempore verno. Quæ omnia connaturaliùs adhuc fieri potuerunt in Paradiso terrestri, quia Deus arbores simul, & fructus produxit. 3. Aliud deducitur argumentum ex S. Leone, qui Serm. 9. de Pass. Domini ait: *Nunc ad prænunciatum festis omnibus festum sacer Novorum mensis enituit, ut, in quo accepit mundus exordium, in eodem haberet Christiana creatura principium.* Inde existimant non pauci verisimile esse, eodem seu simili tempore conditum esse primum Adamum, quo postea Christus secundus Adam: item creatum primò mundum, quo postea fuit recreatus & redemptus per Christum; atqui constat, Christum incarnatum, mortuum esse & resurrexisse circa æquinoctium vernum: ergo.

§. II. *De Mundi Ætate.*

Vix est in Chronologicis controversia, quæ à pluribus ac majore studio examinata sit, quàm præsens de ætate mundi, & tamen paucos invenire est, qui in ea dirimenda conveniant. Prima & potissima difficultas, in qua solvenda plurimùm discrepant Chronologi, est circa Epocham Natalitiorum Christi. Judæi, & quotquot sunt Hebraici textus Suffragatores ajunt, Christum natum esse quartò millenario, atque ita increbuit hæc opinio, ut vulgaris habeatur: huic favet Editio vulgata, & Breviarium Romanum: hanc sequuntur plures Chronologi, inter quos Petavius, qui statuit annos ab orbe condito ad Christum usque fluxisse 3983. hanc tenent plures Historici, uti Alexander Nat. qui in sua historia Eccles. annos mundi ante Christum ponit 4004. paulò pauciores assignat Hibnerus in sua Hist. Prof. In hoc tamen conveniunt Scriptores plurimi, quòd existiment Christum natum esse circa finem quarti millenarii, ut adeò hæc opinio non faciliè rejicienda videatur.

Interea tamen stat etiam pro sexto millenario Auctoritas maxima, imprimis Auctoritas Patrum: Origenes in dial. contra Marcionitas sic ait: *Itaque sexies millesimo anno descendit (Christus) postquam ille Conditor hominem finxerat.* Cyprianus in præf. lib. de Exhort. Martyrii: *Sex millia annorum jam penè complentur, ex quo hominem Diabolus impugnat.* Ambros. Expof. in Lucam, de transformato seu transfigurato Christo agens disertis verbis ait: *Plures quàm sex mille computantur anni.* August. lib. 20. de Civ. Dei cap. 7. ait: *Veritatem exploratam esse suæ ætatis homines esse in sexto millenario, Cujus nunc, inquit, spatia posteriora voluntur.* Denique Clemens Alex. & Theophilus Antioch. uterque ajunt, sexto annorum millenario apparuisse Dominum. His accedit Auctoritas veterum Historic. & Chronologorum, qui ante Bedam, qui 8. sæculo vixit, ferè omnes in hanc conspirarunt sententiam. Sic Julius Africanus antiquus & eruditus Chronologus, Christum incarnatum asserit anno mundi 5501. Et hæc Epochæ celebris erat in Ecclesia Alexand. & Constantinop. & hunc calculum etiam sequuntur Græci, Armeni, Moschi, &c. Eusebius Cæsariensis ex hac Africani summa primus detraxit annos 300. Christique Natalitia statuit anno 5200. Eusebium secuti sunt Severus Sulpitius, Paulus Orosius, S. Prosper in Chronico, Gregorius Turonensis, &c. Accedunt Sinarum annales, quos nec morosissi-

fimi Cenfores, ut quibusdam placet, rejiciunt; ex iis autem constat, illorum Imperium 3000. plus minus annis ante Christum fundatum fuisse à Fohi primo illorum Rege: unde si Christus natus est quarto millenario, sexcentis ante diluvium annis conditum fuisse Sinenſe Imperium neceſſe eſt: Hebraici enim calculi fautores omnes diluvium ſtatuunt anno ab orbe condito 1656.

Qui poſtiores hanc opinionem amplectuntur Recentiores, multis contendunt, quamvis non ſufficienter probent, à Rabbiniſ ſequioris ævi vitium eſſe Codicem Hebraicum, ut nempe Chriſtianorum rationes de adventu Meſſiæ eluderent. Deinde nituntur in 70. Virorum interpretatione, & Martyrologio Rom. in quo legimus 25. Decemb. Chriſtum natum eſſe anno ab orbe condito 5199. Sed hujus loci non eſt, pluribus hanc quæſtionem diſcutere: id ſolum addo, cauſam hujus diſcrepantiæ potiſſimum oriri ex diverſitate Codicis Hebraici & Græci 70. interpretum: & etiamnum acriter diſputatur, in quem ex duobus irreperit error.

Patres & Chronologi, qui uſi ſunt Græco Codice, ſtant pro ſexto millenario: ipſe D. Lucas, ut quibusdam videtur, illo Codice uſus eſt, uti præter alia patere credunt ex Genealogia Chriſti cap. 3. quæ conſonat cum textu Græco. Alii econtra, qui uſi ſunt textu Hebraico, ſtant pro quarto millenario, & hunc Codicem, veluti primarium veteris teſtamenti fontem præferendum exiſtunt.

Altera difficultas eſt, quot anni effluxerint à Nativitate Chriſti: vulgaris opinio eſt, totidem effluxiſſe, quot nos Chriſtiani numeramus. Sic quia dicimus, Sereniſſ. Baviariæ Principem Electoralem Maximilianum natum eſſe anno 1727. id intelligitur communiter de annis, qui elapſi ſunt à Chriſto nato, ita ut Chriſtus ſupponatur natus ſub finem illius anni, qui præceſſit illum, quem dicimus primum; hinc vocantur anni Chriſti, anni à partu Virginis, &c. & huic opinioni favet Ricciolius. Sunt tamen quidam Critici, qui potiùs annos Æræ Chriſtianæ, quàm annos Chriſti nominandos velint; quia contendunt, Chriſtum natum eſſe aliquot annis ante illum, quem Chriſtiani dicunt primum. Sic Alexander Nat. contendit, Chriſtum natum eſſe anno quinto ante æram vulgarem, idque probat ex obitu Herodis, & rationibus aliis. At cum hæc diſcrepantia paucorum ſit annorum, non facit ad ætatem mundi ſicut prior, quæ plurius eſt ſæculorum. Quamvis autem de ipſo anno Nativitatis Chriſti inter ſe controverſentur multi, in eo tamen conveniunt omnes, quod annus primus Æræ Chriſtianæ habuerit cyclum Solis X. Lunæ II. Indictionis Romanæ IV. conſequenter, quod annus iſte fuerit 4714. Periodi Julianæ, atque adeò controverſia hæc nullatenus immutat rationem temporum, quæ ab æra Chriſtiana dependent.

Qui plura cupit de ætate mundi, præter Auctores citatos legere poterit tractatum ſpeciale, quem de Æra mundi conditi & Chriſti Paſſi anno 1734. edidit P. Nicafius Grammatici, in quo ille totam hanc materiam ex S. Script. ex Hiſtor. Eccleſ. & Profana, atque ex characteribus Aſtronomicis & Chronologicis diligenter examinat, ac denique conſideratis omnibus ſtatuit ætatem mundi à ſui origine uſque ad æram Chriſtianam rotundè annorum 4000. Chriſtum Dominum verò natum aſſerit quinquennio ante æram Chriſtianam, atque expletis die 25. Decemb. 33. vitæ annis, paſſum & mortuum eſſe anno æræ vulgaris Chriſtianæ 29. die 18. Martii, feriâ 6. Quare in hac opinione, ſi anno currenti Chriſtiano addas annos 4000. ætatem mundi ſemper obtinebis.